ANUL XII. No. 1477 — 4 PAGINI 3 LEI — Joi 11 Octombrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Cluburi şi Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon : Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

O mână de dement a răpus eri la Marsilia, în momentul când debarca pe pământul ospitalier al Franţei, pe Alexandru I, Regele sârbilor, croaţilor şi slovenilor.

Intreaga omenire s'a cutremurat la aflarea înspăimântătoarei veşti. Înţeleptul monarh cucerise toate inimile. Pretutindeni Alexandru I al Jugoslaviei era stimat. Pretutindeni munca fără preget pentru ridicarea patriei sale şi mai ales pentru împăcarea curentelor potrivnice din sânul ei, era privită cu caldă simpatie.

Dispariţia acestui mare Rege este deopotrivă şi de sportivii ţării noastre, cari nu vor uita că Lui se datorează închegarea primelor legături sportive româno-jugoslave, prin instituirea trofeului care i-a purtat numele.

Nobila naţiune Jugoslavă a suferit o lovitură ireparabilă.

Copleşiţi de emoţie ne asociem la sfâşietoarea ei durere.

Arbitrii de football, plătiţi

de Maurice Pefferkorn

In Paris Soir, cunoscutul ziarist francez Maurice Pefferkorn semnează articolul de mai jos, pe care-l reproducem în extenso, datorită faptului că este de actualitate acută şi pentru footballul românesc.

Liga profesionistă a Angliei a decis, după cum se ştie, să mărească indemnizaţiile arbitrilor săi, pe cari îi plătea până de curând cu 300 de franci de fiecare match arbitrat.

Sunt sigur că foarte mulţi cititori vor fi surprinşi nu de faptul că îndemnizaţiile arbitrilor au fost mărite, ci de însuşi faptul că arbitrii sunt plătiţi. Pentrucă noi trăim încă în Franţa cu ideea că arbitrul este un domn care se află în treabă pentru plăcerea sa proprie şi care are o bucurie aproape sadică de a fi insultat şi adesea bătut pentru amorul artei.

Publicul nostru sportiv manifestă un respect foarte redus pentru arbitrii de football, dar are însă pentru misiunea pe care o exercită ei, o stimă deosebită. Pentru acest public arbitrul este o specie de apostol cu desăvârşire desinteresat, un mistic, un spiritualist. El nu poate fi conceput în ipostaza omului care primeşte bani pentru a arbitra un match.

Dar nu se cerea odată, în numele amatorismului, ca toţi jucătorii să fie la zi cu cotizaţiile faţă de clubul lor, să-şi aranjeze ei înşişi buturile şi plasa goalului înainte de match şi nu se cerea ca un secretar de federaţie, de ligă sau de mare club să facă toate treburile benevol?

Astăzi putem foarte bine admite ca anumiţi jucători şi anumiţi secretari să fie remuneraţi. Ba găsim chiar că este indispensabil şi necesar.

Football-ul, fără a înceta să fie un joc educativ, a luat o astfel de desvoltare, încât îşi cere artiştii şi funcţionarii săi.

Numai cu această condiţie se pot avea matchuri frumoase şi competiţii bine organizate.

*

De ce oare să scape arbitrul de aceste regule? Ştiu foarte bine că adunarea sacră pe care o formează Comisia centrală a arbitrilor se opune acestui fel de a vedea. Membrii săi vorbesc cu plăcere despre misiunea divină pe care o au de îndeplinit arbitrii pe pământ. Arbitrii vechi cari au lucrat totdeauna pentru arta sunt cât se poate de respectabili. Şi se poate înţelege ca să nu se încline uşor la ceea ce numesc concesiuni supărătoare spiritului secolului, la fel ca football-ştii primurilor timpuri, cari erau cu toţii amatori şi de aceea admit cu greu să existe o categorie de jucători salariaţi.

Dar timpurile s'au schimbat...

*

In ceiace mă priveşte, nu văd să fie dezonorant pentru un arbitru să încaseze o îndemnizaţie. Intrucât ar fi funcţia însăşi micşorată dacă ar fi retribuită? Un bun arbitru este un om care are cunoştinţe întinse, experienţă, autoritate; este un om care a studiat şi consacrat o parte a timpului său în exercitarea unor funcţiuni dificile. Mulţi au făcut toate acestea din plăcere. Dar unde scrie că orice lucru făcut astfel trebue neapărat să fie gratuit?

Un arbitru bun este rar. Ori raritatea se plăteşte; este o lege ineluctabilă.

In afară de aceasta, trebue remarcat că poţi fi mai exigent faţă de un arbitru salariat. Funcţionar, arbitrul va fi supus la obligaţiuni. In spectacolul pe care îl constitue un match de football profesional, el este de fapt regizorul. Dacă se realizează 100000 franci, dece regisorul să nu ia nimic?

Nu toţi arbitrii trebuesc însă retribuiţi. Poate că n'a venit încă momentul pentru retribuirea niciunuia. Dar cred că principiul remunerării arbitrilor trebue să înceteze de a fi respins.

Cotidiane

România, la Cluj, a ieşit victorioasă.

Să vedem acum România la Lemberg.

•

«Gazeta Sporturilor» publică în fiecare săptămână un tablou care cuprinde numai jucătorii cari au marcat goaluri.

Ce-ar fi să se publice şi cei cari n'au marcat? Ca să evităm jocul individual.

*

Echipei naţionale i s'a fixat un regim alimentar.

I s'o fi prescris oare să nu mănânce... bătaie?

•

Intorşi dela Cluj, Ceferiştii «s'au plâns de arbitru».

Extraordinar!!

*

Rombolul a telefonat lui Peter Farmer!

Dacă nu s'a ufi inventat telefonul, nu i-ar fi auzit glasul niciun român.

*

Eisenbeisser refuză să plece la Snagov.

Are dreptate: a trecut sezonul balnear.

Ziarul «Patria» din Cluj anunţă: «D. dr. Virgil Economu va ţine diseară o conferinţă cu subiectul «Ce şi cum se joacă football».

Dacă d. dr. Virgil Economu va demonstra cum se joacă football, nu ştim dacă va reuşi să explice ce se joa că foot-ball.

•

D. Virgil Economu îşi va despolta conferinţa sa dela Cluj, la sediul Asociaţiei măcelarilor.

Dece nu la Institutul Medico-Legal?

Un record de marş bătut după 64 ani

RIGA, 9 (Intersport). — Elveţianul Schwab, a bătut recordul mondial de marş de 20 mille engleze, acoperind această distanţă în 2 ore 42 minute şi 13 s.

Vechiul record era de 2 ore, 47 minute şi 52 s. şi aparţinea americanului Griffith, încă din 1870.

Pe terenul velodromului, se va construi un mare stadion olympic

Primăria de Galben va achiziţiona acest teren proprietatea soc. „Trop"

Ne găsim în preajma unor evenimente de mare importanţă. Şi, spre bucuria noastră şi a celor pe care mersul ascendent al sporturilor îi preocupă, aceste evenimente privesc tocmai mişcarea sportivă, îndeajuns de greu încercată în anii din urmă.

Se fac, în marginea sportului, o serie de interesante proecte, demne de luat în seamă pentru motivul că ele au multe, foarte multe şanse de a fi traduse în fapt.

Am acordat o largă ospitalitate ideei de acoperire a unor bazine din Bucureşti şi avem satisfacţia de a constata că sprijinul nostru nu s'a irosit în van. Se lucrează pentru înfăptuirea ideii cu forţe noi şi cu multă intensitate.

Deasemenea ne-am ocupat de creiarea unor instalaţiuni similare în cartierele lipsite de binefacerile lor.

Ne găsim astăzi în plăcuta situaţie de a aduce la cunoştinţa cititorilor noştri o veste dintre cele mai bune: *aceia a intrării terenului velodromului din şoseaua Ştefan cel Mare în patrimoniul Municipiului Bucureşti.*

D. PRIMAR SABAREANU LA LUCRU

Din ziua când a venit în fruntea sectorului de galben, d. Ion Săbăreanu, primarul acestei porţiuni a Capitalei, s'a sesizat de lipsa în sector a unui teren care să servească, în acelaş timp, de loc de recreaţie şi de incintă pentru desfăşurarea manifestărilor sportive cari privesc sectorul.

S'a gândit în primul rând la posibilităţile de înfăptuire a doleanţelor locuitorilor şi a purces la lucru animat de dorinţa de a nu pierde timpul în van.

Pus la curent cu situaţia, d. inginer Săbăreanu a intrat imediat în discuţie cu conducătorii grupărilor Moto club român şi Viforul Dacia, singurele formaţii cari activează în cuprinsul sectorului.

Animat de cele mai bune intenţii, primarul sectorului de galben a studiat chestiunea cu cea mai mare atenţie şi a ajuns la concluzia achiziţionării, în numele primăriei de galben, a terenului din şoseaua Ştefan cel Mare 43, unde reprezentanţii celor două grupări îşi desfăşoară activitatea.

TATONARI

Odată convins de marea utilitate a acestui teren, d. Săbăreanu a început tratativele în vederea posibilităţilor de achiziţionare a lui.

Terenul fiind proprietatea societăţii „Trop", primarul sectorului de galben a început investigaţii în această direcţie şi a ajuns în rezultate îmbucurătoare.

Este adevărat că tatonările nu au dat rezultate imediate, dar s'a ajuns la o înţelegere care poate să conducă la realizări magnifice.

Asupra terenului, în suprafaţă totală de 176.000 metri pătraţi, grevează o datorie de aproape 20 milioane lei. Creditorul este Banca Naţională a României. Deci o instituţie de stat care are tot interesul să susţină sportul.

D. inginer Săbăreanu, după ce s'a convins de situaţia terenului, a început tratativele de achiziţionare.

17.000.000 LEI

Eri după amiază, primarul sectorului de galben a pus chestia în plenul consiliului pe care îl prezidează şi acesta îmbrăţişând cu entuziasm proiectul, a luat cu plăcere act de faptul că terenul se poate obţine la preţul de 17.000.000 lei, sumă plătibilă în 17 ani, şi a decis să prezinte chestiunea spre aprobare, delegaţiei permanente a municipiului. Această prezentare s'a produs deasemenea eri după amiază şi ea a găsit şi în faţa delegaţiei permanente, un larg sprijin. Deci, tratativele pot fi considerate drept duse la bun sfârşit. Rămâne ca actele de proprietate să fie redactate şi date spre semnare celor în drept.

SUCCES DEPLIN

Desigur că ajungerea la acest punct constitue cel mai frumos succes pentru d. inginer Săbăreanu, căruia portivii în general trebue să-i fie recunoscători. Căci, un lucru este sigur: ***terenul din şoseaua Ştefan cel Mare reprezintă o adevărată bogăţie pentru sportul bucureştean.*** **Cu atât mai mare este meritul aceluia care a reuşit să-l pună în valoare şi să-i dea destinaţia cuvenită.**

UN STADION IDEAL

Este în afară de orice îndoială că terenul velodromului poate fi transformat într'un stadion sportiv de mare anvergură.

Poziţia naturală a acestui imens teren face foarte uşoară sarcina acelora cărora li se vor încredinţa lucrările de amenajare a lui.

Pista destinată sportului motociclist este trasată, şi ea poate fi racordată cu o urmă pe care se vor putea disputa concursuri automobiliste. Deasemenea, pista existentă poate servi pentru trasarea unui velodrom de biciclete şi a unei piste de atletism.

Desigur că aceste lucrări nu ar impieta cu nimic asupra amenajării în centru a unor terenuri de football şi rugby, după cum nu ar împiedeca construirea unui bazin de vară şi iarnă cu toate atenansele şi loc de plajă.

Toate aceste lucrări nu ar putea să ocupe decât jumătate din suprafaţa vastului teren astfel că tennis-ului, basket-ball-ului, volei-ball-ului, precum şi celorlalte sporturi le rămâne încă destul loc de activitate.

LUCRARILE EDILITARE

Singurele lucrări mai greu de adus la îndeplinire sunt acelea ce privesc alimentarea terenului cu apă şi amenajarea lui după toate normele tehnicei moderne. Cu puţină bunăvoinţă însă şi aceste inconveniente vor putea fi înlăturate.

UN STADION OLYMPIC

Şi, dacă toate chestiunile de detalii vor fi bine puse la punct, sportivii români pot considera posibilă, realizarea în Bucureşti a unui frumos stadion olympic.

In starea de inferioritate în care ne găsim faţă de celelalte naţiuni, în ce priveşte sportul, este normal să ne gândim la stârnirea interesului pentru sport, prin construcţii cât mai grandioase.

Dece deci nu ne-am gândi ca pe terenul rudimentar din şoseauna Ştefan cel Mare, să vedem ridicându-se o instalaţie sportivă de dimensiuni magnifice, când el este destul de mare spre a adăposti o adevărată localitate olympică.

r. e. d.

Amatorii germani mai buni decât profesioniştii

BERLIN 9 (Intersport). — In Capitala Germaniei s'a disputat în continuare matchul de tennis dintre amatori şi profesionişti.

Proba de dublu domni a revenit amatorilor, cuplul von Cramm—Henkel dispunând uşor de Nusslein-Messerschmidt, cu 6—4, 6—4, 6—2.

Cu program...

Ca s'avem echipă forte,
Mai robustă ca Spakow,
Am trimis-o ca să facă
Şi o cură la Snagov

*

Ca să nu slăbească nimeni
Nici să prindă vreun gram,
Cura se va ţine'ntocmai
După ore şi program.

*

Dimineaţa pela şase
Se va da comanda «drepţi»,
Şi-o să sune deşteptarea,
Ca s'avem băieţi deşteptţi.

•

Pela zece fără zece,
Agrement: plimbare'n troică,
Iar la zece jumătate,
Laptele servit de doică.

*

Se va face-o oră footing,
Şi apoi un mic popas,
Când se va servi slănina,
Ca să joace-acolo «gras».

La dejun, orcnestra mare,
Pentru-a provoca antren,
Iar mâncarea numai peşte,
Ca să tacă pe teren.

•

Ca să le mărim viteza
La cinci leghe'n trei minute,
Vor lua ca desert o ciorbă
Cu ardei din ăla iute.

•

După masă, în grădină,
Printre cactuşi, nuferi, mac,
Iar spre seară toată lumea
Cu galoşii lângă lac.

*

Vor veni selecţionaţii
In sacouri şi în frac,
Şi ca să sfideze lacul,
Vor purta pantofi de lac.

*

Se va porunci echipei,
Ca să ne-apărăm prestanţa,
Să ne-aducă o victorie,
Chiar «Victoria» din Constanţa.

A. NOL

Reportaj din tabără

Prima zi la Snagov

O ştafetă prin pădure. Matchuri de tennis. O partidă emoţionantă de volley

Ora 7.30. — «Scoală d-le profesor că este ora 8 jumătate». Era vocea lui Albu, disperat că nu respectasem din chiar prima zi programul.

Mă uit la ceas: e numai 7.30. Îi arăt şi lui Albu, care frecându-se la ochi nu-i vine să creadă.

«Am de cinci ani ceasul ăsta şi niciodată nu m'a păcălit ca acum...»

Pornim să sculăm băeţii.

Primul peste care dăm este Dobay, apoi la etaj înşiraţi unul lângă altul, Sucitulescu, Creţeanu şi alături de el Criza. Insfârşit, Deheleanu, Ciolac, Petea şi cu Burdan.

După îndelungate pertractări, ora părându-se prea matinală, toţi băieţii sunt în sala de aşteptare.

In grup, echipaţi într'un chip original, pornim la cele 10 minute de înviorare.

Câteva mişcări de braţe şi de trunchiu, sărituri de pe loc, o scurtă alergare, puţin medicin ball şi toată lumea bine dispusă se îndreaptă spre cafeaua cu lapte. Masivii fundaşi ai Venusului Sfera şi Albu preferă ceaiul.

La 9 fix am pornit la plimbare, hoinărind prin pădure, fără un ţel bine definit. Creţeanu şi Deheleanu sunt în voce iar Sfera e tare în fluerături. Ajungem pe o alee minunată, care ne dispune la o alergare.

Imediat facem două echipe şi organizăm o stafetă de 6x60 metri

In prima echipă se nimeresc: Dobay, Bindea, Deheleanu, Creţeanu, Sucitulescu şi Sfera. In a doua Albu, Petea, Criza, Ciolac, Burdan şi subsemnatul.

Prima, mult mai rapidă, câştigă net.

Comentând isprava şi proectând o revanşă, pornim mai departe.

La întoarcere, entuziasmaţi de drum, venim pe aceiaşi cale. Unii cântă, alţii fluieră. Buna dispoziţie, este generală.

Ajunşi la 11 acasă, o parte se îndreaptă cu barca în larg iar alta se odihneşte pe terasa minunată a clădirii U. C. B.

La 11.30, Deheleanu ne provoacă la tennis şi astfel a luat naştere:

CAMPIONATUL DE TENNIS AL ECHIPEI IN CARE CEI DOI RIPENSIŞTI DOBAY ŞI DEHELEANU S'AU CALIFICAT PENTRU FINALA

Au fost partide aprig şi original disputate. Au fost numai două rachete seturile având numai 3 jocuri.

Cei mai talentaţi par a fi Deheleanu, Sfera, Dobay, iar cei mai pasionaţi Albu, Burdan şi Creţeanu.

La 13.30 se serveşte masa. Era şi timpul, căci Dobay şi Bindea păreau «lihniţi» de foame.

După masă, toţi au intrat în camere unde Deheleanu, Petea şi Sfera învaţă de zor.

Ora 4.

Sosesţe d. maior Ţane Săvulescu însoţit de doctorul Urzică.

In mica colonie mare zarvă. Ziarele şi revistele sunt smulse din braţele lui Urzică.

In timpul acesta d. maior Săvulescu mă trage discret într'un colţ.

«Cum merg băieţii»?

«Sunt mulţumiţi»?

După ce îl asigur că cea mai bună dispoziţie domneşte în tabără, intră în camera lui Dobay, cu care începe o «şuetă» asupra apropiatului match.

In acest timp, Zelenak, Chiroiu, Moravetz şi Covaci se fac comozi.

D. Urzică, foarte aferat, împarte tuturor câte un mic cadou.

Lui Bindea o cămaşe, batiste, ciorapi. Lui Ciolac la fel.

Creţeanu capătă o pereche de cărţi de joc. Sfera şi Albu... acelaş cadou.

Ziarele sunt luate cu asalt, apoi totul intră în normal. Se formează câteva mese şi «cărţile de joc» fac minuni!!

La ora 5 se serveşte ceaiul. A început să plouă aşa că finala de tennis trebue amânată pe mâine.

Inainte de plecare, d. maior ne anunţă vizita d-lui general Bădulescu pentru mâine.

După ceai, toţi jucătorii se îndreaptă spre terenul de volly ball, unde începe o partidă emoţionantă între două echipe formate ad-hoc şi în care: Dobay s'a impus ca un centru linia I de mare clasă, iar Zelenak excelent la fund.

Nu trebue să mai adaug că partida s'a disputat ignorând principiile regulamentului. Ca dovadă, matchul a trebuit să fie întrerupt din cauza că în lupta înverşunată dintre Dobay, Moravetz, Covaci, de-oparte şi Deheleanu, Creţeanu şi Albu de alta — fileul a fost pur şi simplu sfâşiat.

După partidă, obişnuitele mişcări liniştitoare, după care «băeţii» s'au retras în minunatul club house.

FUNDAŞII NAŢIONALEI FAC CROSS PE LUNĂ!

După matchul de volley ball, Chiroiu şi Albu m'au rugat să fac un cross având nevoie de suflu şi de câteva kilograme... mai puţin. Pe lună, un drum feeric pe marginea pădurii am pornit toţi trei într'un tempo obişnuit de pas alergător.

După 3 km. de fugă Chiroiu şi Albu erau în culmea fericirii. Se simţeau în excelente condiţiuni.

Afară este întuneric. De pe terasa căminului pus cu atâta gentilete la dispoziţie de U. C. B. jucătorii Naţionalei admiră minunata priveliste ce se oferă ochilor.

La 8.30 se serveşte masa.

La 9 pornim cu toţii într'o scurtă plimbare, pentru a reveni în cămin după jumătate de oră.

In lipsa unei muzici ne distrează juventistul Creţeanu.

La 01 toată lumea la culcare. Fie care jucător are camera lui, aşa că «şuetele» sunt imposibile.

La 11 «sună» stingerea. Graţie unui ingenios procedeu al intendentului, vila este lăsată în întuneric.

Era şi timpul. Toţi suntem sufleţ cient de obosiţi.

Prima zi la Snagov a trecut!

étams2Kg -oj umii —m öpmt.aşe

Matchul Italia-Anglia definitiv fixat pentru 14 Noembrie

Misiunea selecţioneurului Pozzo la Londra

LONDRA, 4 (Intersport). — Se ştie că la un moment dat s'a vorbit de amânarea matchului Italia—Anglia, proectat pentru 14 Noembrie.

Italia solicitase această amânare, deoarece la 14 Noembrie, echipa e departe de forma cea mai bună.

UN EMISAR LA LONDRA

Pentru a obţine amânarea matchului, Italia a trimis un emisar la Londra, în persoana selecţioneurului unic Vittorio Pozzo.

Acesta a fost la Londra, unde a făcut demersuri. N'a obţinut nici un rezultat, deoarece englezii, foarte conservatori, au arătat că nu pot schimba calendarul internaţional.

Vittorio Pozzo consultând federaţia italiană, a anunţat că matchul rămâne definitiv fixat pentru 14 Noembrie.

Moţi Spakow va întâlni pe Jack Mac Avoy...

...anunţă ziarul «Paris Soir»

«Paris Soir» din 6 Octombrie publică o informaţie prin care arată că Jack Mac Avoy, campionul britanic de categorie mijlocie va întâlni pe Moţi Spakow la 13 Octombrie, la Manchester.